

Iz kapitola 22.

[1] Výnos o Údolí vidění: Co je s tebou, že jsi celé vystoupilo na střechy, [2] město plné hluku, halasu, město rozjařené? Skolení tvoji nebyli skoleni mečem, nezemřeli v boji. [3] Do jednoho prchli všichni tvoji náčelníci; byli jati bez výstřelu z luku. Všichni tvoji zastížení byli do jednoho jati v dáli na útěku. [4] Proto jsem řekl: "Odvraťte ode mne oči, ať hořekují a pláčí; nesnažte se mě těšit nad zhoubou dcery mého lidu!" [5] Neboť den poděšení a pošlapání a rozruchu, den Panovníka, Hospodina zástupů, nastal v Údolí vidění, den zhroucení zdí a křiku o pomoc k hoře. [6] Élam zvedl toulec, má vozy s posádkou a koně, a Kír obnažil štít. [7] Nejlepší z tvých dolin jsou plny vozů; jezdci zaujali postavení před branami. [8] Odkryto bylo Judovo zaštitění. Onoho dne jsi vzhlížel k výzbroji Domu lesa. [9] Viděli jste, jak mnoho bylo průlomů do města Davidova a shromažďovali jste vodu z Dolního rybníka. [10] Pořídili jste soupis domů v Jeruzalémě a strhávali jste domy pro zpevnění hradeb. [11] Mezi obojími hradbami jste zřídili nádrž pro vodu Starého rybníka. Nevzhlíželi jste však k tomu, který vše způsobil, a neohlíželi jste se na toho, který to odedávna připravoval. [12] Onoho dne Panovník, Hospodin zástupů, vyzval k pláči a k nářku a k vyholení lysiny a k přepásání žíněnou suknicí, [13] a hle, veselí a radost, porážení dobytka a zabíjení ovcí, jedení masa a pití vína. "Jezme a pijme, stejně zítra zemřeme!" [14] Mému sluchu však Hospodin zástupů zjevil: "Tato vaše nepravost jistotně nedojde smíření, zemřete", praví Panovník, Hospodin zástupů. [15] Toto praví Panovník, Hospodin zástupů: Jdi, vydej se k tomu hodnostáři, promluv k Šebnovi, správci domu: [16] "Co tu pohledáváš, koho tu máš, žes tu vytesal pro sebe hrob? Dal sis hrob vytesat vysoko, dal sis vyhloubit přibýtek ve skále! [17] Hle, Hospodin tě odvrhne, odvrhne tě, ty hrdino, zabalí tě, [18] smotá, jako klubko tě svine, jako míč tě odhodí do širošíř země. Tam umřeš a tam skončí tvé slavné vozy, pohano domu svého pána. [19] Srazím tě z tvého postavení; ze svého úřadu budeš svržen. [20] V onen den povolám svého služebníka Eljakíma, syna Chilkijášova. [21] Obléknu ho do tvé suknic, připevním mu tvoji šerpu, tvou vladařskou moc vložím do jeho rukou a stane se otcem obyvatel Jeruzaléma i Judova domu. [22] Na jeho rameno vložím klíč domu Davidova; když otevře, nikdo nezavře, a když zavře, nikdo neotevře. [23] Zarazím ho jako hřeb na spolehlivém místě a stane se stolicí slávy otcovského domu. [24] Ale zavěsí se na něj všechna váha otcovského domu, výhonky a odnože, všechny malé nádoby, jak misky, tak i všechny džbány." [25] "V onen den, je výrok Hospodina zástupů, povolá hřeb zaražený na spolehlivém místě, zlomí se, spadne a náklad, který je na něm, se zničí." Tak promluvil Hospodin.